

A Kúria a dr. Szabó Csaba ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Knorr János ügyvéd által képviselt alperes ellen munkaviszony jogellenes megszüntetésének megállapítása és jogkövetkezményei iránt a Szolnoki Munkaügyi Bíróságnál 3.M.186/2010. szám alatt megindított és másodfokon a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 4.Mf.21.495/2010/3. számú jogerős ítéletével befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 4.Mf.21.495/2010/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek - tizenöt nap alatt - 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget. A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A felperes a keresetében határozott idejű munkaviszonya jogellenes megszüntetésének megállapítását, és az Mt. 88. § (2) bekezdés alapján öt havi átlagkeresetnek megfelelő 895.000 forint, valamint az Mt. 100. § (4) bekezdés alapján két havi átlagkereset megfizetésére kérte az alperest kötelezni. A Szolnoki Munkaügyi Bíróság 3.M.186/2010/15. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Rögzítette, hogy 64.400 forint illetéket az állam viseli, a perköltségről való döntést mellőzte.

A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes mint rendelkezésre állási támogatásban részesülő személy részére közcélú foglalkoztatás keretében K.K.E. közfoglalkoztatás-szervező a Polgármesteri Hivatal Á.I.O.-n adminisztratív munkakörben történő foglalkoztatásra tett ajánlatot. 2010. február 23-án dr. F.E. okmányiroda vezető tájékoztatta a felperest arról, hogy a jogviszony létesítéséről, az alkalmazásról a munkáltatói jogkört gyakorló polgármester dönt. K.K.E. előkészítette a munkaszerződés tervezetét, amelyet a felperes 2010. február 25-én aláírt. Ebben a munkavégzés helyeként J. Város Önkormányzata, munkakörként pedig adminisztrátor megnevezés szerepelt. A munkaszerződés azt is tartalmazta, hogy a munkaviszonnyal kapcsolatban a munkáltatói jogkört a polgármester gyakorolja. A munkaszerződés aláírását követően a rendőrség hivatalos értesítéséből az okmányiroda vezetője tudomást szerzett arról, hogy a felperest ittás járművezetés miatt meggyanúsították, vezetői engedélyét a helyszínen bevonták. Emiatt a munkába állítására 2010. március 1-jén nem került sor, részére a közfoglalkoztatás szervező más munkakört keresett. 2010. március 9-én a L.J.E.SZ.G. portás munkakör ellátására kapott ajánlatot, amelyet a felperes nem fogadott el. Még e napon tájékoztatták arról, hogy 2010. március 10-én munkára jelentkezhet a J. Polgármesteri Hivatal A.I.-n. A felperes azonban a munkát nem vette fel, ezért a közszolgáltatás

szervező 2010. március 11-én felhívta írásban, hogy munkavégzés céljából haladéktalanul jelentkezzen a J. Város Polgármesteri Hivatalban. A felperes ezt az iratot nem vette át, az ismételt felhívást 2010. március 16-án kézbesítették a részére. A munkahelyén ezt követően sem jelent meg. 2010. március 17-ei érkeztetéssel keresetet nyújtott be a munkaügyi bírósághoz. Az alperes 2010. március 22-én rendkívüli felmondással megszüntette a felperes munkaviszonyát arra hivatkozással, hogy a munkahelyén 2010. március 1. és 2010. március 22. között nem végzett munkát. A felperes a keresetében arra hivatkozott, hogy az alperes a munkaviszonyát szóban, így jogellenesen, már a rendkívüli felmondást megelőzően megszüntette. Ezt a munkaügyi bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján nem találta megállapíthatónak. A munkáltató részéről a munkaviszony megszüntetésével kapcsolatos döntés, jognyilatkozat megtétele a munkáltatói jogkör gyakorló polgármester jogosultsága volt, aki a munkaszerződést is aláírta. Ezen jogkör hiányában a közfoglalkoztatás szervező és az okmányiroda vezetője nyilatkozatai nem értelmezhetők akként, hogy bármelyikük is a felperes munkaviszonyát meg kívánta volna szüntetni.

Az elsőfokú bíróság utalt arra, hogy az eredeti elképzelés szerint a felperesnek közvetlen munkahelyi vezetője lett volna F.E. okmányiroda vezető, akinek így a munkavégzéssel kapcsolatban konkrét utasítási jogköre volt. Ezen jogkörében eljárva utasíthatta a felperest arra, hogy a konkrét munkavégzési helyen, az okmányirodán a munkát március 1-jén ne vegye fel. Ezen nyilatkozat azonban nem értelmezhető úgy, hogy a felperes munkaviszonyát megszüntette volna. A felajánlott portási munkakört a felperes nem fogadta el, így a munkaszerződését erre nézve nem módosították. A polgármesteri hivatal adóigazgatási irodáján felajánlott adminisztrátori munkakör ugyanakkor a munkaszerződésben foglaltaknak megfelelt. E munkakörben való tényleges munkavégzés a felperes magatartása miatt hiúsult meg. Az Mt. 3. § (1) bekezdés alapján a felperestől elvárható lett volna, hogy nyilatkozzon a második munkakör felajánlására, és közölje, miért nem kívánja a munkát felvenni. Elvárható lett volna az is, hogy a munkáltatói jogkörgyakorló polgármesterhez forduljon. A felperes fellebbezése folytán eljárt Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 4.Mf.21.495/2010/3. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Megállapította, hogy a le nem rótt 64.400 forint eljárási illetéket az állam viseli. A megyei bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a felek által indítványozott bizonyítást lefolytatta. A tényállást a bizonyítékok helyes mérlegelésével állapította meg, a levont jogkövetkeztetése is helytálló. Alaptalannak találta a felperes érvelését, miszerint nem volt tudomása arról, hogy felette a munkáltatói jogokat a polgármester gyakorolja. K.K.E. a tanúvallomásában előadta, hogy a felperest tájékoztatta arról, hogy a munkaszerződést munkáltatói jogkör- gyakorlóként a polgármester fogja aláírni. A munkáltatói

jogkörgyakorló személyét a munkaszerződés is tartalmazza. Dr. F.E.-nek nem volt erre jogköre, de nem is tett a munkaviszony megszüntetésére irányuló nyilatkozatot. Az a tény, hogy a felperesnek ezt követően a közfoglalkoztatás szervező portási munkakört ajánlott fel, ugyancsak nem utal a munkaviszony megszüntetésére. Az Mt. 76. § (5) bekezdésben foglalt szükséges tartalmi elemekben a felek a 2010. február 23-ai munkaszerződésben megállapodtak, abban munkavégzési helyként J. Város Önkormányzata, munkakörként pedig adminisztrátor szerepelt. A munkaszerződésben foglaltaknak megfelelt, hogy az alperes a felperest az adóigazgatási irodán kívánta adminisztrátorként foglalkoztatni. A felperes azonban munkavégzés céljából felhívás ellenére nem jelent meg alperesnél. A megyei bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság álláspontjával, miszerint a felperes munkaviszonyát az alperes 2010. március 22-ei rendkívüli felmondással szüntette meg. A munkaviszonya ezt megelőzően fennállt. A rendkívüli felmondást a felperes nem támadta és ennek jogszerűségét a bíróságok nem vizsgálhatták. A felperes a felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével az elsőfokú ítélet megváltoztatását, az alperes keresete szerinti marasztalását kérte. Másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és „új eljárás lefolytatását” kérte arra hivatkozással, hogy az eljáró bíróságok a polgármestert, mint munkáltatói jogkörgyakorlót nem hallgatták meg, ezért a jogerős döntés megalapozatlan. Hivatkozása szerint ez eljáró bíróságok az Mt. munkaviszony megszüntetésére vonatkozó rendelkezéseit tévesen alkalmazták, nem vették figyelembe az Mt. 74. § (2) bekezdésében foglaltakat. A munkaszerződés megkötése előtt ugyanis az okmányiroda vezetőjével tárgyalt, a munkaszerződés megkötését követően pedig K.K.E. a felperest arról tájékoztatta, hogy nem veheti fel a munkát a munkaszerződés szerinti munkakörben.

A tanúként meghallgatott dr. F.E. (egybehangzóan dr. B.N. vallomásával) arról nyilatkozott, hogy úgy döntött, a felperes az okmányirodában nem dolgozhat. E döntést tehát nem a munkáltatói jogkör- gyakorló polgármester, hanem dr. F.E. hozta meg. A felperes tehát alappal következtethetett az eljáró személy jogosultságára a munkaviszonya megszűnése kapcsán. A felperes álláspontja szerint ugyanis az új munkakör és munkahely felajánlása, valamint a közvetlen munkahelyi vezető azon kijelentése, hogy a munkaszerződés szerinti munkahelyen nem dolgozhat, azt jelentette, hogy a felperes munkaszerződés szerinti munkaviszonya megszűnt. A másik adminisztrátori munkakörre vonatkozó ajánlat pedig nem a már meglévő munkaviszony folytatására, hanem egy új munkaviszony létesítésére vonatkozott. Az Mt. 87. § (2) bekezdése alapján a munkaviszony megszüntetése jogszerűen csak írásban történhet, erre azonban a tényleges döntést hozó dr. F.E. részéről nem került sor. Arra pedig, hogy nem ő hozta meg e döntést, a polgármestert nem hallgatták meg.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban

tartására irányult. A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdés alapján tárgyaláson kívül bírálta el. A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem, valamint a felülvizsgálati ellenkérelem keretei között vizsgálhatta felül a Pp. 275. § (2) bekezdés alapján.

Az eljáró bíróságok a keresetlevél és a felperes nyilatkozata alapján a perben csak azt vizsgálhatták, hogy a 2010. március 22-ei rendkívüli felmondást megelőzően a felperes munkaviszonyát az alperes megszüntette-e. A rendkívüli felmondással szemben keresetet a felperes nem nyújtott be, így annak vizsgálatára az első-, és a másodfokú eljárásban nem kerülhetett sor [Pp. 215. § és 253. § (3) bekezdés].

A felek a perben nem vitatták, hogy a munkaszerződés felperes általi 2010. február 25-ei aláírásával a munkaviszony létrejött J. Város Önkormányzata munkavégzési helyen adminisztrátor munkakörre, és hogy a felperes a munkát 2010. március 1-jén dr. F.E. utasítására nem vette fel. Az eljáró bíróságok a Pp. 206. § (1) bekezdés alapján az okirati bizonyítékokat, a tanúk vallomását és a felek nyilatkozatát egybevetve helyesen állapították meg a tényállást és okszerű következtetést vontak le ebből arról, hogy dr. F.E. ezen nyilatkozata nem minősült a felperes munkaviszonya megszüntetésének. Az eljáró bíróságok e döntésüket a Pp. 221. § (1) bekezdésének megfelelően jogszerűen megindokolták. Helytállóan értékelték az eljáró bíróságok azt a körülményt e körben, hogy a munkáltató képviselőjében eljáró közfoglalkoztatás szervező a felperes részére két másik munkakört is felajánlott. Így tehát a munkáltatót korábban a felperes közvetlen feletteseként és utasítás adásra jogosultként képviselő dr. F.E. azon nyilatkozata, hogy a megbeszélte munkavégzési helyen, az okmányirodában munkára nem kell jelentkeznie, nem minősült az alperesnél fennálló munkaviszony megszüntetésére irányuló jognyilatkozatnak. Dr. F.E.-nek ilyen jognyilatkozat megtételére való jogosultságára a felperes alappal nem következtethetett a bíróságok által helyesen értelmezett, a munkáltatói jogkörgyakorló személyéről történő munkaszerződésbeli tájékoztatásra, dr. F.E. és K.K.E. jegyzőkönyvben foglalt tanúvallomására tekintettel. A szintén a munkáltató képviselőjében eljáró K.K.E. által a felperes foglalkoztatása érdekében tett munkakör- és munkahely felajánlási nyilatkozatok már a létrejött munkaviszony e körben történő módosítására irányultak, nem tekinthetők a munkaviszony megszüntetésére vonatkozó nyilatkozatnak. Azt tévesen értelmezte a felperes munkaviszony létesítésére irányuló új ajánlatnak.

Miután a munkáltató részéről nem történt a rendkívüli felmondást megelőzően a munkaviszony megszüntetésére intézkedés, így nem volt szükséges a polgármester meghallgatása, de ilyet a felek az elsőfokú eljárásban nem is indítványoztak, a másodfokú eljárásban pedig erre a Pp. 235. § (1) bekezdés alapján nem volt lehetőség.

A fentiekre tekintettel a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A perköltségről szóló rendelkezést a Pp. 78. § (1) bekezdésén alapul. A felperest megillető munkavállalói költségkedvezmény folytán a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2012. június 6.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Hajdu Edit s.k. előadó bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hiteléül: Nné tisztviselő